

पूर्वत्रसाद्यस्कांश्चयजेद्यज्ञानिति श्लोकद्वयेनवानप्रस्थस्यापिवैश्वानरात्मोपासनमुक्तंतत्कर्मव्यपस्यदुःशकमिति मन्वानः पृच्छति वर्तमान इति यथायथावत् आत्मा कथं योक्तव्यः संधिरार्षः परं वेद्यं ब्रह्म
॥ १ ॥ उत्तरमाहार्धेन प्राप्येति एताभ्यामाश्रमाभ्यां ब्रह्मचर्यगार्हस्थ्याभ्यां संस्कारं चित्तशुद्धिप्राप्त्यात्मा योक्तव्य इति पूर्वेणान्वयः चित्तशुद्धौ सत्यावानप्रस्थाद्याश्रमेऽपि योगमभ्यस्येदित्यर्थः ऋजुमार्गमाह यदि तिस्र्यर्थः ॥ २ ॥ कषायं चित्तदोषं पाचयित्वा विश्लथं कृत्वा स्थानेषु आश्रमेषु अनुत्तमं इदं मत्तं श्रेष्ठमित्यर्थः ॥ ३ ॥ एवं वक्ष्यमाणरीत्या धर्मयोगं ॥ ४ ॥ पश्यन् आत्मदृक् न जहातिकंचित्पदार्थं सर्वव्यापि

श्रीशुक उवाच वर्तमानस्तथैवात्रवानप्रस्थाश्रमे यथा ॥ योक्तव्योत्मा कथं शक्त्या वेद्यं वैकांक्षतापरं ॥ १ ॥ व्यास उवाच प्राप्य संस्कारमेताभ्यामाश्रमाभ्यां ततः परं ॥ यत्कार्यं परमार्थं तु तदिहैकमनाः शृणु ॥ २ ॥ कषायं पाचयित्वा शुश्रेणि स्थानेषु च त्रिषु ॥ प्रव्रजेच्च परं स्थानं पारिव्राज्यमनुत्तमं ॥ ३ ॥ तद्भयेत् ॥ ५ ॥ अश्वस्तनविधाता स्यान्मुनिर्भावसमाहितः ॥ लघ्वाशीनियताहारः सकृदन्ननिषेविता ॥ ६ ॥ कपालं वृक्षमूलानिकुचैलमसहायता ॥ उपेक्षा सर्वस्य चित् ॥ ब्राह्मणानां विशेषेण नैव ब्रूयात्कथंचन ॥ ९ ॥ यद्ब्राह्मणस्य कुशलं तदेव सततं वदेत् ॥ तूष्णीमासीत् तन्निंदायां कुर्वन् भैषज्यमात्मनः ॥ १० ॥ येन पूर्णमिवाकाशं भवत्येकेन सर्वदा ॥ शून्यं येन जनाकीर्णं तदेवा ब्राह्मणं विदुः ॥ ११ ॥ येन केनचिदाच्छन्नो येन केनचिदाशितः ॥ यत्र क्वचन शायी च तदेवा ब्राह्मणं विदुः ॥ १२ ॥ अहेरिव गणाद्भीतः सौहित्यान्न रकादिव ॥ कुणपादिव च स्त्रीभ्यस्तदेवा ब्राह्मणं विदुः ॥ १३ ॥ न क्रुद्धो न प्रहृष्येच्च मानितो मानितश्च यः ॥ सर्वभूतेष्वभयदस्तं देवा ब्राह्मणं विदुः ॥ १४ ॥ नाभिनंदेत् मरणं नाभिनंदेत् जीवितं ॥ कालमेव प्रतीक्षेत् तन्निदेशं भृतको यथा ॥ १५ ॥

त्वात् न हीयते मोक्षसुखात् ॥ ५ ॥ भावसमाहितः चित्तसमाधानवान् ॥ ६ ॥ कपालं पानपात्रं विवर्णं काषायवत् कुचैलमित्युच्यते उपेक्षा प्रीतिद्वेषराहित्यं ॥ ७ ॥ यस्मिन्निति आकुशयमानो नाक्रोशेदित्यर्थः सर्पात् गणात् जनसमूहात् सौहित्यात् मृष्टान्नजनितवृत्तेः ॥ १३ ॥ १४ ॥ निदेशं आज्ञां ॥ १५ ॥